

сбърка да ритне топката съ дѣсенъ кракъ, напуска хорото и отива по срѣдата той да я гони вмѣсто по-раншния, който се улавя на хорото. Топката не бива да се изкарва отъ високо, надъ ржцѣтъ, а само подъ ржцѣтъ по край краката. Който пусне да изкокнуе покрай него топката, той дава мѣстото си на

гонещия и отива да завърне и вкара отново въ хорото. Играчите сега се обръщатъ гърбомъ на вжтрѣ, а съ лице на вънъ и не даватъ да се вкара топката, а я отритватъ. И колкото по-далечъ я подритватъ, толкова бива по-весела играта.

II. Гушка или свинка. Всѣки играчъ зема по една гладка и права тояжка. Нарездатъ се всички на търкало и всѣки си изкопае кжщица. Само за одного нѣма да има кжщица. Неговата кжщица е „кочината“, която се намира въ срѣдата на игра-